

UVODNIK

Poštovani čitatelji,

Prvi znanstveno stručni skup s područja Ekoinženjerstva održan je na Plitvičkim jezerima u listopadu 2002. pod nazivom I. hrvatska konferencija Ekoinženjerstvo 2002., EKOI 2002.

Ovaj dvobroj Kemije u industriji posvećen je dijelu radova s te konferencije koji su na samom skupu prezentirani kao usmena ili posterska priopćenja. S obzirom na velik odaziv sudionika s cjelovitim radovima dio radova bit će objavljen u nekim od sljedećih brojeva ovog časopisa.

Kako je namjera organizatora bila okupiti znanstvenike i stručnjake s različitih područja djelovanja koji bi svojim radovima dali uvid u postojeće stanje okoliša i ponudili odgovarajuća rješenja u zaštiti okoliša, radovi koji se nalaze u ovom dvobroju pokazuju da je svrha postignuta. Interesna područja autora tih radova vrlo su raznolika: od metoda separacije teških metala iz različitih medija, primjena ekoloških sredstava u obradi tekstilnih vlakana, projekata poduzeća koji uključuju ekoučinkovitost kao dio metodologije čiste proizvodnje, do mogućnosti upotrebe industrijskog otpada kao sekundarnog materijala. Budući da je skup EKOI 2002 bio znanstveno-stručnog karaktera, mnogi radovi znatno pridonose rješavanju ekoinženjerske problematike u kemijskoj i srodnim industrijama. Posebno mi je drago da osim radova iz Hrvatske objavljujemo i tri rada iz Republike Bosne i Hercegovine i to sa Sveučilišta u Tuzli.

Jedna od definicija ekoinženjerstva (American Society of Civil Engineers) je: "Ekoinženjerstvo je primjena inženjerskog mišljenja i prakse u rješavanju problema sanacije osobito u opskrbi javnih izvora vode; odgovarajućem odlaganju ili recikliranju otpadnih voda kao i krutog otpada i kontroli zagađenja tla i atmosfere. Nadalje bavi se inženjerskim problemima na području javnog zdravstva, smanjenjem zdravstvenih rizika u različitim industrijama, osiguranjem odgovarajućeg zbrinjavanja urbanih, ruralnih i rekreacijskih područja, te utjecajem tehnološkog napretka na okoliš".

Konferencija EKOI 2002 upravo je pokazala, kroz zastupljenost svih inženjerskih struka, širinu djelovanja na područja ekoinženjerstva, što podrazumijeva i sama njegova definicija. To je prije svega multidisciplinarni i interdisciplinarni pristup upravljanjem u zaštiti okoliša koji je nužan za proaktivni pristup rješavanju problematike tog područja.

Za operativnu provedbu održivog razvoja u RH posebno je važna "Nacionalna strategija zaštite okoliša", koju je Vlada RH usvojila početkom 2002. godine. Konferencija EKOI 2002 svojim uspješnim radom i izvanrednim odazivom aktivnih sudionika upravo se nadovezala na uvedenu strategiju i pokazala potrebu za takvom vrstom okupljanja i razmjenom iskustava znanstvenika i stručnjaka različitih profila.

U okviru tema konferencije prikazani su pristupi rješavanju zaštite okoliša uvođenjem novih, po okoliš prijateljskih procesa, kao i unapređenje postojećih, podržavajući načela održivog razvoja zatim preventivnog djelovanja u području zaštite kao i inovativna rješenja za postojeća zagađenja u okolišu. Isto tako tijekom konferencije ukazano je na probleme etike u zaštiti okoliša, kao i na zakonske i normativne okvire djelovanja te na cjeloživotno obrazovanje stručnjaka s područja upravljanja okolišem.

U radu konferencije sudjelovali su znanstvenici sa Sveučilišta i drugih znanstvenih instituta, zatim različitih Vladinih ustanova te istaknuti stručnjaci iz gospodarstva. Osim eksperata s područja ekoinženjerstva, aktivno su sudjelovali i studenti sveučilišta Osijeka, Splita, Rijeke, Tuzle, Ljubljane, Maribora i Zagreba, kao i učenici gimnazija iz Zagreba, što je također pridonijelo raznolikosti i uspješnosti konferencije. Iako je konferencija zamišljena kao domaća, zbog velikog broja sudionika iz Slovenije, Bosne i Hercegovine te Mađarske prerasla je u međunarodnu, što pokazuju i ovi objavljeni radovi.

Znanstveno organizacijski odbor je analizirajući rezultate i uspješnost EKOI 2002 zaključio da je sasvim sigurno potrebno organizirati i sljedeću konferenciju o ekoinženjerstvu i to međunarodnog karaktera. Samo zajedništvom, interdisciplinarnošću, izmjenom ideja različitih inženjerskih struka može se stvoriti kvalitetan temelj budućeg razvoja gospodarstva RH, a da se pritom ne naruše načela održivog razvoja, što su upravo i principi ekoinženjerstva.

Kemija u industriji, časopis kemičara i tehnologa mjesto je gdje su radovi s područja ekoinženjerstva sigurno dobro došli jer se kemijski inženjeri i tehnolozi s tom problematikom susreću svakodnevno i to sve više, pa se nadam će ovi radovi biti vrlo zanimljivi čitaocima.

Natalija Koprivanac,
predsjednica Znanstveno-orga-
nizacijskog odbora,
gost urednik